

[Chr. J. Hansen.]

man er naaet frem til af Interesse inden for Byggeforskningsinstituttet; den Slags maa først og fremmest publiceres gennem Pressen, derved bliver de flest mulige underrettede. I øvrigt har jeg naturligvis ikke noget imod, at der ogsaa bliver knyttet et Centralbibliotek til Instituttet.

Endelig vil jeg gerne have Lov til at sige — og det tænker jeg, at den højtærede Indenrigsminister er enig med mig i —, at det forhaabentlig ikke varer for længe, inden Instituttet kommer i Gang med sit Arbejde. Det er netop paa det nuværende Tidspunkt, da der kommer saa mange nye Byggematerialer frem, som en Del Mennesker er nødt til at bruge for at faa afhjulpet Bolignøden, at dette Arbejde har den største Interesse og maaske kan være disse Mennesker behjælpelig med Hensyn til Valget af Byggematerialer.

Det var de faa Bemærkninger, jeg havde at gøre.

Bouet: Den højtærede Minister argumenterede imod det, jeg havde fremsat, paa en saadan Maade, at det giver mig Anledning til at tage Ordet. Jeg har naturligvis ikke tænkt — men det hørte den højtærede Minister maaske ikke —, at Instituttet skulde blande sig i Stridigheder om Arbejds- og Lønforhold; det har aldrig været min Tanke. Men som den højtærede Minister selv sagde, vil Instituttet kunne pege paa mulige Forbedringer.

Der er ingen Grund for mig til at polemisere længere angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Erhvervsfolk bør kunne komme ind i Bestyrelsen eller ej. Jeg synes ikke, det er ganske logisk at holde dem uden for, naar man tager i Betragtning, at alt, hvad dette Institut maatte foreslaa af Forbedringer, skal komme alle til gode; det er lidt vanskeligt at forstaa, at det skulde kunne gøre noget, at en Ingeniør i en Virksomhed bruger det, han maaske selv udforsker, eller det, han faar Kendskab til i Instituttet, til Fordel for sin egen Virksomhed, naar det netop skal publiceres og skal kunne anvendes af alle. Men det andet høje Ting og den højtærede Minister er jo sammensvejsede, hvad dette Spørgsmaal angaar, og derfor skal jeg ikke forlænge Debatten, men kun udtale, at jeg vil kunne tiltræde Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Kjær): Spørgsmaalet om Beretning og Regnskab, som det ærede Medlem Hr. Chr. J. Hansen igen var inde paa, er ikke noget stort Spørgsmaal. Men det kan ikke hjælpe, at det ærede Medlem vil sammenligne Byggeforskningsinstituttet med f. Eks. Hypotekbanken og Nationalbanken, der jo faktisk og reelt er en Slags Statsinstitutioner. Det er det her ikke, og jeg havde nær sagt, det skal det for Resten heller ikke være, men deraf følger jo ikke, at der ikke offentligt bliver aflagt baade Regnskab og Beretning. Beretningen skal aflægges til Repræsentantskabet og naturligvis ogsaa til Indenrigsministeriet, og Regnskabet skal aflægges til Indenrigsministeriet. Det vil i Praksis sige, at Regnskabet samtidig forelægges for Bevillingsmyndighederne, for jeg tvivler ikke om, at det Øjeblik kommer, da de 500 000 Kr. maaske knap nok slaar til, og i det Øjeblik skal den til den Tid siddende Indenrigsminister til Finansudvalget, hvilket vil sige til Rigsdagen, for at faa nye Beløb, og det følger da af sig selv, at han kommer med Regnskaberne i Haanden. Jeg tror ikke, der i Praksis er Tale om nogen egentlig Forskel i vor Opfattelse i saa Hensende.

Maa jeg sige med Hensyn til Biblioteket, at jeg har aldeles ikke tænkt mig og vil til det sidste modsætte mig, at der skulde oprettes en Slags Centralbibliotek i almindelig Forstand paa Instituttet, hvilket vilde betyde, at man paa Instituttet skulde drive en større Udlaansvirksomhed. Det, jeg har tænkt mig, er, at man selvfølgelig maa have et vist Udvalg af Faglitteratur, og man maa navnlig paa Instituttet være klar over, have et Kartotek over, hvad der findes af teknisk Litteratur paa alle de forskellige Byggeomraader, saadan at man kan sige til Folk, der kommer og spørger Sekretariatet om det, at den og den Litteratur findes og kan faas paa det og det bestemte Sted. Det andet vilde blive et Roderi, som jeg ikke tror var heldigt, hverken for Biblioteksvæsenet eller for Instituttet. Publikationer er naturligvis en Sag for sig. I Sverige, hvor man er begyndt paa dette her, ganske vist foreløbig i al Beskedenhed, har man forskellige Publikationsformer, som man benytter, og det er vist ogsaa anført i Betænkningen, at til sin Tid skal man formentlig have en Redaktor, som kan redigere de Be-